

ad den tvungne Voldgifts Vej. — Retsforbundets Ordfører, *Gregersen*, betragtede den foreliggende Situation som en Følge af Regeringens økonomiske Politik, der havde øget Spændingen mellem Driftsherrerne i Produktionsvirksomheder med betydeligt øgede Fortjenester og Arbejderne med en gennem Prisstigningen paa Livsfornödenheder formindsket Løn. Partiet erkendte, at Trediemand havde Ret til at tale med i denne Situation, men den foreslaaede Vej var den sidste Udvej, der burde forsøges, da Rigsdagens Medlemmer ikke skulde fastsætte Tariffer for Erhvervslivet, og Rigsdagen efter sin Natur var uskikket til at være Appellinstans i Lønspørgsmaal. — *Valdemar Thomsen* af Det frie Folkeparti havde intet imod en god Arbejdsløn, der var Betingelsen for øget Forbrug og Omsætning og mindre Arbejdsløshed. Men man maatte protestere mod en Udvikling, der førte i Retning af endnu større Spændvidde mellem Eksporterhvervenes og det almindelige Pristal, og hvis Regeringen ønskede Det frie Folkepartis Medvirkning, var der kun een Vej at gaa, nemlig den økonomiske Ligevægts Vej. De fornødne Midler hertil kunde tilvejebringes fra den passive Kapitalist i Form af mindre Renteindtægt, mindre Tantieme, lavere Aktieudbytte og lavere Monopolfortjeneste. — *Aksel Larsen* erklærede, at Kommunerne af principielle Grunde var Modstandere af det foreslaaede Indgreb, fordi de ansaa det for farligt, at Arbejdernes faglige Organisationer berøvedes deres Handlefrihed. Der var nu ogsaa Mulighed for, at Konflikten ved en Fortsættelse blev ført paa en saadan Maade, at den kunde vindes. Og den Omstændighed, at Arbejderne havde vedtaget Mæglingforslaget, fik ikke Kommunerne til at mene, at man ved Hjælp af det ene Fags Afstemning om et Forslag skulde tvinge et andet Fag til at anerkende et andet Forslag. Hertil kom, at man havde inddraget Slagteriarbejderne, som ikke havde faaet højere Lønninger, medens Flæskepriserne var drevet i Vejret, under Lovforslagets Omraade.

Folketingets Udvalg nedsatte et Underudvalg for at prøve Muligheden for at opnaa Enighed, men dette lykkedes ikke. Underudvalget foranledigede afholdt en Sammenkomst mellem Repræsentanter for Dansk Arbejdsgiverforening og De samvirkende Fagforbund, men heller ikke derved fandtes Udvej til Konflikts Løsning. Resultatet af Udvalgets Arbejde blev da, at et *Flerstal*, bestaaende af Socialdemokrater og Radikale, indstillede Lovforslaget til Vedtagelse med nogle Ændringer, hvorved det til Forslaget knyttede Bilag 2 bragtes i Overenskomst med Overenskomsten mellem Dansk Slagteriarbejderforbund og Andels- og Privatslagteriernes Arbejdsgiverforeninger — Ændringsforslaget herom var i øvrigt tiltraadt af hele Udvalget —, medens 2 *Mindretal*,